

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צבי

כולל "מלכות שבתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

החג המואב

פרשת שמות

עלון מס': 293

אלו שחיייהם אינם חיים!!! או בגלל שהם גלו מביתם כתשעים יום ושום בית מלון לא יהיה תחליף לשקט שלך ולאוכל שלך ולחלי המשפחה שלך! או בגלל שהם נמצאים בימלואים! אי שם בדרום או בצפון על ההרים ועל הגבעות מסכנים את חייהם וישנים לקול הפגזות ופצצות. או משפחות שהאבא או הבעל אינו בבית מהטעמים האמורים. ויש לייע את אלו שכבר לעולם לא יחזור הבית שלהם להיות בית, אבא או אח או בן עלו בסערה השמימה, יום יום הם נזכרים ועוברים ימים שקיים.

ויש צד שני, עם אחר! אלו שהכל כרגיל, גרים באזור בטוח, במרכז, בירושלים, אפילו אזעקות כבר אין תודה לאל... ולרגע כבר שכחו שאנחנו במלחמה!

אני מניח שרוב הקוראים שמעו שבע שנים עבר את זעקת לבו של המגיד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א, על צמד המילים "הותר לפרסום", גם יהודי שומר מצוות אומר פרק תהילים ומרגיש עשיתי וי... אבל זו לא נקראת נשיאה בעול עם חברו, להרגיש כל רגע את צרת האחר ואת הטרדה שלו.

סיפר לי השבוע איש צבא המשרת אי שם בצפון... הוא מספר שהם נמצאים באזור קו הגבול בתוך שיחים אפילו לעמוד אסור להם, שעות על גבי שעות. רק לחשוב על מזג האוויר החורפי עוד בלי פצצות מרגמה שפכות כל רגע מבלי לחש היכן יפלו הפעם! אבל הוא בצדקתו רואה את פני המשתאות ואומר לי, מה? זו מצווה, לא?

אני חושב שאחרי ששומעים את הדברים האלו, כל מי שמתפלל או לומד תורה, כל היום או שיעורי תורה לפרקים, יזכרו כל רגע עם ישראל זקוק לך בהרכב מלא, ללא הפסקות, לימוד בריאות, ובכח התורה להציל!

שבת שלום!

לכולם הלחם שאכלתם, אתם חייבים עליו לי טובה, על כל ביש וביש שאכלתם ממנו.

למים השתחרר האיש בקיצור שליש, על התנהגות טובה. מיד כשיצא, רץ בהתפעלות לראות את בני העיר ולספר להם. אלא שאז, ראה את הצד השני של הקיר, שהיה בו בורג שחובר ל'אום' עגול והסתובב על ריק. אחז באיש שבץ, ובו ברגע נפח את נשמתו.

המחשבה שבעשרות השנים האחרונות, הוא השקיע מאמץ על כלום וסובב גלגל ריק! גמרה עליו והוא לא יכול היה להכיל את המחשבה הזו.

ההקשר לפרשה הוא ברור! "ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום ואת רעמסס". פרעה הרעע משעבד את העם של ישראל. פרעה הבין שהייסורים הגדולים ביותר של האדם הם לא ייסורי הגוף אלא ייסורי הנפש. לתת לאדם את התחושה שהוא חי ללא תכלית וללא תוחלת זה הדבר המתמש ביותר שקיים, וזו הייתה מטרתו. הם יעבדו בבנייה, יהיה להם קבלן על הראש שבודק שהם בנויים ישר, וצריכים לעמוד בקצב. וזה כל כך חשוב עד כדי שאם לא יצליחו, יקברו שם את ילדיהם במקום הלבנים... אבל בערב הכל שוקע, הכל נהרס. אין שום תכלית אני אפס אני לא עושה שום דבר המועיל לאנושות! זה היה הקושי הגדול של השעבוד, שהאדם נמצא במצב שאין בו עניין והוא פשוט לא מועיל. אין לו שום הערכה עצמית, וזמנו הוא אפס מאופס. ואלו המילים הקדושות של התורה, "הבה נתחכמה לו". בשביל להעביר מישוהו לא צריך לשם כך דבר חכמה, פשוט תן לו לעבוד... אבל לא! כאן היה דבר חכם מבחינת פרעה, התחכמות. לייבש את הדימוי העצמי ולתת להם תחושה של אפסיות ושארן בהם תועלת. וזה שהנאמר "למען עונותי בסבלותי", ענינו בתוך הסבל!

וזה משה רבנו יצא וראה ועזר לאחיו, וכי אפשר לעזור לכל כך הרבה אנשים הרי הם היו רבבות היה סוחר והולך מאחד לשני!!

אלא העזרה כאן לא פיזית, אלא להרגיש את השני!!! לחיות את הצרה שלו ולתת לו להרגיש שהוא לא לבד יש עוד מישהו עמו בצרתו...!

נאמר בתורה שאומר הקב"ה "ווגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל... מה זה "ווגם"? אלא אם אתם שומעים את הצרה אחד של השני, אומר הקב"ה גם אני בא ומקשיב למה שמפריע לכם. בימים טרופים אלו ארץ ישראל מתחלקת לכאורה לשני עמים...! יש את

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו" מסופר על איש כפרי פשוט, שהלך לדרכו והתפעל מהעולם הגדול שנגלה אליו, בהגיעו בפעם הראשונה לעיר הגדולה. והנה, ראה שלט גדול ונוצץ על קרקס העיר... נכנס לטעום גם מזה. ראה שם כרזה המודיעה "ניתן לשלם רובל אחד ולזכות במיליון..." התלבה, ומיד הוציא את אחד הרובלים הבדודים שהיו בכיסו, וחלם בדמיונו איך הוא חוזר לכפר כאחד הגבירים. המטרה הייתה "פשוטה", הסוס רץ והוא צריך לרוץ אחריו. אם יצליח לאחוז בזנב הסוס בזמן שקצוב לו הוא זוכה בפרס המובטח. שלם, והחל לרוץ. והסוס מהתלה בו ימינה ושומאלה, והוא רץ ונופל ומתלבלל ונחבל ונשפלה ושוב נופל... בכל חלקי גופו, עד שסוף סוף נגמר הזמן והסיוט הזה הגיע אל סופו.

אולי שאז, בעודו מלוכלך ופצוע ומדוכדך למדי, ראה שלט ענק, "שלם רובל אחד ותצחק בלי סוף..." במצבו כעת לא הייתה לו אפשרות להתלבט וישלם רובל. העלו אותו לקומה השנייה, למקום גבוה, כדי שיוכל לצפות בפראירי הבא אחריו...

כך הוא היצר הרע בעולם הזה, נותן לנו פיתויים ועומד וצוחק עלינו, איך הצליח להפיל אותנו פעם אחר פעם... מתחילים כעת את ימי השובבים... ימים קדושים לעצור ולהתבונן. אולי אני לא בכיוון הנכון? אולי החיים שלי מתבזבזים ללא תוחלת!

חומש שמות שאנו מתחילים מוריד את עם ישראל לגלות נוראה... אבל בסוף יוצאים למאולה מעל וישועה עם ניסים ופלאים מועל הטבע. כל פרשה ועליו הקשר לתקופה בה נמצאים ויש לה מוטל לתת את הדעת מה הפרשה מלמדת אותנו.

ישנה אנדה ידועה המספרת על אסיר רוצח שנידון למאסר עולם בכלא, השעמום הרג אותו והוא לא ידע את נפשו. יום אחד, הציעו לו הצעה מעניינת. במקום להשתעמם, תעשה חסד עצום עם כל בני העיר. יהיה לך בקיר התא כמין גולגולת, שמחברת מבחון מטחנת חיטים ענקית. ואתה, כשיהיה לך כוח, תסובב אותה וטחון חיטים לכל תושבי העיר. כולם יהיו אסירי תודה לך על החסד הנפלא הזה שאתה עושה. האסיר שמח על כך והסכים. ובמסירתו של ממש, היה מסובב ומסובב, שעות על גבי שעות. בלבו היה רואה את היום בו הוא משוחרר בעוד שנים רבות, ואומר

זמני השבת

הדלקת נרות: 16:28

צאת השבת: 17:30

זמן ר"ת: 18:02

זמני תפילות בבית כ"מ

ימות השבוע: יום שבת:

שחרית: 7:30 **מנחה ער"ש: 16:30**

מנחה גדולה: 13:15 **שחרית: 8:00**

מנחה קטנה: 16:23 **מנחה שב"ק: 16:19**

ערבית [פלג]: 16:43 **ערבית מוצ"ש: 17:30**

שיעורי תורה:

א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת סנהדרין עם הרב משה גבאי

א, ג, ד: 20:00 - 21:30 - מדרשה לנוער עם ר' אפרים ראם

ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור

שבת: 15:15 - גמרא והלכות שבת מוצ"ש: 19:30 - הלכה לנוער עם הרב משה גבאי

אקטואליה בפרשה

"מתכוננים לשבת..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00

ע"י הרב משה גבאי שליט"א

כולם מוזמנים.

סיום מסכת בבא בתרא הנלמדת כל בוקר 9:00-8:15

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

האם יש איסור לאכול תפילת **האם יש איסור לאכול תפילת**

מתי עושים אז יפציון הפני? **מתי עושים אז יפציון הפני?**

אם נולד בזמנו אחרי ט' חודשים יעשו לו פדיון מיד בלי יום ללידה גם בתוך אינקובטור. אך אם נולד קודם זמנו, שמיני או שבעי, ימתינו לי יום אחר שיצא מהאינקובטור.

לא יעמוד תוך ד' אמות בצדו שיש בזה כמשווה אותו לכבוד עצמו. ולא מאחריו שלא יעזרו להמתין לו. וי"א גם לא לפניו כדי שלא יהא נראה אביו כמשתחוה לו.

מדין "בחוקותיהם לא תלכו" אין לאסור. ומדין חציצה לתפילין יש שרצו לאסור אך מעיקר הדין מותר כי זה חלק מגופו. אלא שאין ראוי לילך כך מצד הנהגה, ובפרט לבני תורה.

היה זה בתחילת תקופת מלחמת העולם השנייה, כשהידיעות על גורל היהודים שנפלו טרף לידי הנאצים הרשעים החלו להתפרסם. ישיבת קלצק שבפולין בראשות ראש הישיבה הגאון רבי אהרן קוטלר צ"ל נמלטה לליטא, וכשהרוסים כבשו את ליטא - נאלצה הישיבה להתחלק לכמה קבוצות שהתפרזו, כדי לא לערוך את חמת הרוסים.

על בני הישיבה באותם ימים, נמנה תלמיד בשם יענק'ל קליאט. יענק'ל זה היה פיקח וחרוץ מאוד, והחליט לעשות הכל על מנת להשיג אשרת יציאה לארץ זרה, להימלט מהמלחמה המשתוללת. הוא נקש על דלתות השגרירויות השונות, עמד בתורים הארוכים והתחנן ללא הרף, אך לשווא. כמו רוב המדינות, הן סגרו את שעריהן, וסירבו להנפיק אשרת יציאה למדינותיהן - אשרה שפירושה חיים.

אך יענק'ל לא אמר נואש. הוא שב והתחנן בשגרירות הבריטית, פעל בכל דרך אפשרית שהשגרירות הבריטית בליטא תנפיק לו אשרת יציאה לבריטניה, שנחשבה ארץ מונגת. לבסוף, עלה בידו להביא לכך שהשגרירות הבריטית 'תשקול' אם להעניק לו אשרת יציאה, והוא אף קיבל על כך אישור בכתב. לא היה עדיין מדובר באשרת היציאה הנכספת, אלא באישור כי השגרירות 'שוקלת' ו'בוחנת' אם להעניק לו אשרה כזאת, כך שבצעם למכתב לא הייתה כל משמעות מעשית.

כמה ימים חלפו, ולמרות שיענק'ל הוסיף להתחנן בשערי השגרירות, עדיין לא הונפקה האשרה המיוחלת. יענק'ל סבר שכנראה בקשתו - כמו בקשת היהודים רבים אחרים - נדחתה על הסף, ולאחר כמה ימים נוספים, כשנגררה השגרירות הבריטית, הבין יענק'ל שכלל הנראה לא תהיה לו אשרת יציאה, וכל מה שנוותר בידיו הוא רק המכתב הלא מספק לפיו השגרירות 'שוקלת' אם להעניק לו מעמד פליט. בשל כך, החליט כי זה הזמן לעשות מעשה...

הוא פנה לראש הישיבה, רבי אהרן קוטלר, והודיעו כי החליט לנסות להימלט בעזרת המכתב הזה. 'זו אמנם לא אשרת יציאה' - הסביר יענק'ל, 'אך בכל זאת זה מסמך כלשהו, אולי הוא שווה משהו. אעשה הכל על מנת להימלט בעזרת המסמך הזה, אולי יחסו ואולי ירחמו עליי!' - טען.

רחמיו של רבי אהרן נכמרו על התלמיד, הוא חש כי זו סכנה גדולה מדי עבורו. 'לפי דעתי' - אמר ליענק'ל, 'דאגתי היא שיתפסו אותך חלילה ללא האשרה וישלחו אותך לסיביר. לא כדאי להסתכן עד כדי כך. עודך צעיר לימים!' - סבר ראש הישיבה. אלא שיענק'ל לא אבה לוותר. הוא חש כי זו ההזדמנות היחידה שלו להציל את חייו מאימת המלחמה, וטען כי אולי בכל זאת בעזרת המסמך יציל. ולחילופין, הלא נאמר לו כי יש סיכוי קלוש שאשרת היציאה תחכה לו בגמל, אולי זה יקרה...

יענק'ל רצה רק לברוח והמשיך לראות בפניסת הנייר שבידו הזדמנות אחרונה לזכות בחיים חדשים בבריטניה. לבסוף 'נכנע' ראש הישיבה לעקשנותו והפצרותיו של יענק'ל, וברכו שייסע לחיים ולשלום...

יענק'ל נפרד מראש הישיבה, ושם פעמיו לעבר תחנת האוטובוס. עד מהרה הגיע האוטובוס הישן, המקרטע והצפוף בעשרות אנשים שהצליחו להיחזק ולעלות אליו. האוטובוס עשה את דרכו לקובנה, שם יש רכבת הנוסעת לעיר הנמל. המסע לא קל, אך החיים שווים אותו, בחלט...

כשהגיע האוטובוס לקובנה, גילה יענק'ל תחנת רכבת הומה אדם. כולם ביקשו להגיע לנמל ולנסות לברוח. הוא מתיר לרכוש כרטיס נסיעה מתאים, ושירך את רגליו בין ההמון, עד שמצא קרון אליו אפשר לעלות. כעת לא נותר לו אלא להתמין ברכבת העמוסה, עד שזו תחליט לצאת לדרך, לעבר עיר הנמל...

בעוד יענק'ל יושב בקרון הרכבת וממתין, דמות נוספת נכנסה לתחנת הרכבת, ראש הישיבה - הגאון רבי אהרן קוטלר בעצמו. זמן קצר לאחר שיענק'ל יצא, עשה רבי אהרן את הדרך אחריו, יצא לתחנת האוטובוס, והמתין בה שעה ארוכה. אחר כך נסע באוטובוס נסיעה לא קצרה, ובסיומה - הגיע לתחנת הרכבת בקובנה...

ועדיין לא נסתיים המסע... רבי אהרן התרוצץ בתחנת הרכבת, קורא בקול 'יענק'ל יענק'ל', מחפש אחריו בכל מקום ובכל פינה. ראשו נדחק באשנים השונים, זקנו ההדור מתנופף ברוח החולפת, והוא ממשיך לרוץ ממקום למקום וזועק: 'יענק'ל קליאט', מחפש אחר תלמידו... דקות ארוכות חולפות עוברות, רבי אהרן עובר מקרון לקרון ברציפים השונים, ממשיך לקרוא בשמו של תלמידו ומחפש אחריו כאילו איבד הילום יקר...

יענק'ל ישב ברכבת, ולפתע, משום מקום, שמע קול מוכר קורא בשמו, פעם אחר פעם, קריאות קצובות וקולניות. הוא הפנה את מבטו אנה ואנה, הביט לכל הצדדים, ביקש מהעומדים על יד חלונות הקרון - לזוז מעט כדי שיוכל לראות מי קורא לו. להפתעתו, היה זה ראש הישיבה, רבי אהרן קוטלר בעצמו!

'הראש ישבתי' - קם יענק'ל ממקומו נסער כולו, המום מהמראה, עיניו קרועות מתדהמה ופיו יורה שאלות: 'מדוע עשה ראש הישיבה את כל הדרך אחריי? מדוע נדחק ראש הישיבה באוטובוס, רץ והתרוצץ בין המון האדם בתחנת הרכבת, התאמץ כל כך כדי לשוב ולפגוש בי? מה קרה?!' - שאל בתימהון...

'רק רציני לבשרך', אמר לו רבי אהרן קצרות, 'שמיד לאחר צאתך, הגיע מברק המבשר כי בניגוד לכל התחזיות, הבריטים נאותו לתת לך אשרת כניסה. במברק נכתב כי המסמכים מחכים לך בגמל!'

'נפלא!' - שמח יענק'ל על הבשורה, יהודו להשם כי טוב! - קרא ברגש רב בהבינו כי חייו ניתנו לו לשלל. 'אבל, שבה התמיהה וזעקה מתוך לבו, 'הלא המסמכים היו ממתנינים לי לפני העלייה לספינה בכל מקרה, מדוע טרח ראש הישיבה כל כך כדי לנסוע אחריו לקובנה ולהשיגני על פסי הרכבת? מה בער להתאמץ כל כך רק כדי לדווח לי את הידיעה המשמחת?!'

'זה פשוט', חייד רבי אהרן את חיכוכו הטוב, 'הלא הרגשתי כי יצאת לדרך מודאג ומתוח, כשאינך יודע כיצד יסתדרו העניינים, ובעצם אתה מצפה לנס... החלטתי לרדוף אחרך ולבשר לך את הבשורה, למען תסע לדרך רגוע ושלו, שמח ובטוח בשיועתך!'

יענק'ל שב והתיישב במקומו, משפשף את עיניו כלא מאמין. ידוע ידע כי רבו גאון התורה וענק המידות, אך לא ידע עד היכן מגיעה אהבת ישראל הנוערת בקרבו, עד היכן מגיעה דאגתו לשמח את לבו של תלמידו. ראש הישיבה בוודאי שמח לשמע הבשורה כי תלמידו יינצל, אך לא הסתפק בכך: הוא טרח לנסוע באוטובוס לעיר השכנה, להתרוצץ בתחנת הרכבת ולקרוא בשמו, וכל זאת כדי להסיר ממנו את עננת הדאגה ולשמח את לבו!

הסיפור הזה, המופיע בקונטרס 'כולנו יודעי שמך', אין כמוהו ללמדנו מהי אהבת ישראל, לחוש את הזולת ולהרגיש את העובר עליו. רבי אהרן לא הסתפק ולא נרגע עד שנסע מרחק כדי לגרום לתלמידו עוד כמה דקות של רועג!

פניני פרשת השבוע

בניין עדי עדי:

אמר אחד לחבר שלו, "הלוואי והיה לי כסף לקנות פיל..." "למה אתה צריך פיל? "לא הבנת... אני לא צריך את הפיל אני צריך את הכסף..." אם אתה צריך את אשתך כי אתה צריך, תזכור! שאתה לא באמת צריך את אשתך... והיחס בהתאם!!! גימטרייה של 'אהבה' זה מספר 'אחד' = 13 תחושת השותפות המלאה בין בני הזוג היא חיונית והכרחית. אם צד אחד מרגיש שכן הזוג מסתיר ממנו דברים, אם יש תחומים שאין לו גישה אליהם [כמובן חוץ מדברים שהתורה אוסרת לספר כמו 'לשון הרע' וכז'] יש בזה חסרון בבניית הקשר. ולכן, חשוב להראות שותפות כשאתה יוצא או כשאתה חוזר, ולאן אתה הולך, ומה לקנות ומה לא, ולא לומר אני אחליט לבד! או, אני הגבר בבית...

קראתי השבוע על מעשה באשה אחת שבעלה נפטר. ראו אותה כולם כשהיא הולכת אחר מיטתו בהלוויה, והיא מתפוצצת מצחוק... שאלו אותה מה מצחיק אותך כעת בזמן ההלוויה? השיבה האשה, 'ישלשים שנה אנחנו נשואים, וזו הפעם הראשונה שאני יודעת לאן הוא הולך...'

לע"ז:

- * אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * ג'וליה בת טינה * מוטי מרדכי בן מרי הי"ד * תקווה רימה בת נעימה * עמנואל בן יונה ודוד. * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר זליג הלוי * ישראל יאיר בן מנחם * משה לוטפולה בן מלכה *

פינת ההלכה:

דיני סחיטה בשבת:

- * הסחוט בשבת זיתים וענבים חייב מהתורה משום תולדה של מלאכת דש.
- * אסור מדרבנן לסחוט כל שאר מינים שרגילים מקצת בני אדם לסחוט אותם.
- * מותר למצוץ את הענב כשכולו תוך פיו, או מבחוץ ומוצצו ראוי להחמיר ולאסור.
- * מלפפון חמוץ ושאר כבושים מותר לסחוטן כדי להוציא המים ואין צריך להם.
- * משקה הבא לאוכל דינו כאוכל, ומותר לסחוט לתוך מאכל כל מין פרי שחפץ.
- * אין לרסק בשבת בידיים שלג או ברד או לשבור שיצא מימיהן גורה אטו סוחט.
- * מותר לתת קוביית קרח לכוס עם משקה בתוכה. ויש מתירים גם לתת קודם הקרח ולמזוג עליו המשקה, והיותר נכון הוא לתת לתוך המשקה.
- * טוב לסחוט חבילת מגבונים קודם שבת שיצאו עיקר המים שיש במגבונים.

זכות העלון:

- * לרפואת משה עומר בן כרמית * להצלחת ליאור בן שלמה * ועדי גל בת חיים * להצלחת מיכל בת אסתר ומשפחתה * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה להצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה בתשובה * להצלחה ובריאות עומר ואוהד בני חגית * לרפואת ברכה בת מימי סימי *